

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4131/2021
10.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Весне Субић, Добриле Страјина и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., чији је пуномоћник Станоје Филиповић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Снежана Богдановић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1331/20 од 01.03.2021. године, на седници одржаној 10.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1331/20 од 01.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1331/20 од 01.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 912/12 од 13.03.2020 године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да солидарно са ВВ из ..., против кога тужилац води парницу у предмету Основног суда у Лозници П 264/2012 ради истог дуга, плати – врати тужиоцу износ од 1.214.026,50 динара, са законском затезном каматом на тај износ почев од 04.08.2008. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 12.750,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате, док је захтев тужиоца преко досуђеног до траженог износа од 886.625,00 динара са затезном каматом на наведени износ, почев од дана извршности пресуде до коначне исплате, на име трошкова поступка одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова поступка плати износ од 325.185,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате, док је захтев тужене преко досуђеног до траженог износа од 658.185,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до коначне исплате на име трошкова поступка, одбијен као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1331/20 од 01.03.2021. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је одбијена, а жалба тужене је делимично усвојена, а делимично одбијена, па је првостепена пресуда преиначена у делу одлуке о

трошковима поступка, тако што је обавеза тужене да тужиоцу накнади трошкове поступка из става другог изреке снижена са досуђених 12.750,00 динара, на износ од 7.125,00 динара, са истом каматом у истом року као по првостепеној пресуди и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка за разлику ових износа са истом каматом, обавезан тужилац да на име трошкова поступка туженој исплати поред 325.185,00 динара досуђених у ставу трећем изреке пресуде, још износ од 101.250,00 динара, укупно 426.435,00 динара са каматом и у року као по првостепеној пресуди, док је потврђена првостепена пресуда у делу одлуке о тужбеном захтеву из става првог изреке и у преосталом непреиначеном делу одлуке о трошковима поступка из става другог и трећег изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове жалбе у износу од 12.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, како то произлази из свих навода ревизије, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, ради решавања правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и због новог тумачења права (члан 404. ЗПП).

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд закључује да нису испуњени услови за изузетну дозвољеност ревизије у смислу цитиране одредбе члана 404. став 1. ЗПП, јер је у конкретном случају ревизија изјављена због битне повреде одредаба парничног поступка у погледу примене процесног права из члана 141. ЗПП, којим је регулисан правни институт достављања тужбе, решења о платном налогу, пресуде, решења против ког је дозвољена посебна жалба и правног лека, из којих разлога се ревизија не може изјавити. Наводима ревизије се не указује на погрешну примену материјалног права, већ се указује на учињену битну повреду одредаба парничног поступка.

Према томе, у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање посебној ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној ревизији, на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да је као разлог за изјављивање посебне ревизије прописана погрешна примена материјалног права, а не и битна повреда одредаба парничног поступка, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради дуга поднета је 13.08.2012. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 1.214.026,50 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном поступку, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредности 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, то је Врховни касациони суд утврдио да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић